Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

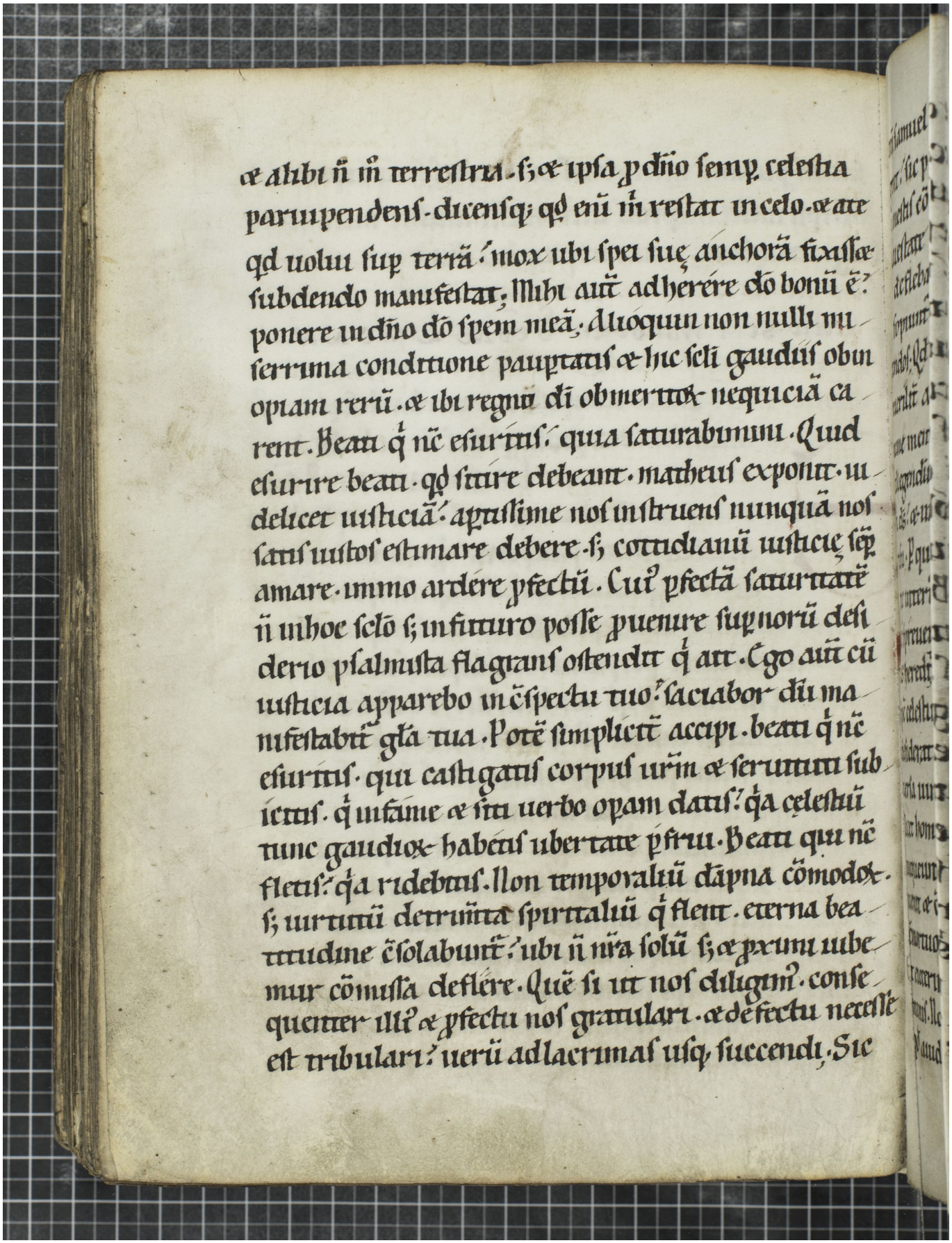

et alibi ñ in terrestria. s; et ipsa p dño semp celestia
paruipendens. dicensq; qd enũ in restat in celo. et ate
qd uolui sup terrã? mox ubi spei suę anchorã fixisse
subdendo manifestat; Mihi aut adherere dõ bonũ ẽ?
ponere in dño dõ spem meã. Alioquin non nulli mi
serrima condicione pauperis et hic seli gaudiis obui
opiam rerũ. et ibi regnũ dĩ ob merito nequiciã ca
rent. Beati q nũc esuriis? quia saturabimini. Quid
esurire beati. qd sitire debeant. matheus exponit. iu
delicet iusticiã? aptissime nos instruens nunquã nos
satis iustos estimare debere. s; cotidianũ iusticię sẽp
amare. immo ardere pfectũ. Cui pfectã saturitatẽ
ñ in hoc selõ s; in futuro posse puenire sup norũ desi
derio psalmista flagrans ostendit q ait. Ego aut cũ
iusticia apparebo in cẽspectu tuo? saciabor dũ ma
nifestabit gla tua. Potẽ simplicit accipi. beati q nũc
esuriis. qui castigatis corpis uri in et seruitutis sub
iectis. q infame et sitis uerbo opiam datis? qa celestiũ
tunc gaudio habetis ubertate pfitui. Beati qui nũc
fletis? qa ridebitis. Non temporaliũ dãpna cõmodo
s; uiritutũ detrimenta spiritaliũ q flent. eterna bea
titudine cẽsolabunt? ubi ñ nra solũ s; et pxmi iube
mur cõmissa deflere. Quẽ si ut nos diligim. conse
quenter illi et pfectu nos gratulari. et defectu necesse
est tribulari? uerũ ad lacrimas usq; succendi. Sic